

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak: tak for anledningen til, at vi diskuterer flygtningeproblemet her i eftermiddag. Jeg kan derimod ikke sige tak for redegørelsen, og det vil jeg gerne søge at begrunde.

Ministeren knytter an til, at Danmark modtager ekstraordinært mange flygtninge, siden vi har vedtaget den nye lov om udlændinge, og det er korrekt, at det er sket, siden vi vedtog den. Men ministeren kommer senere i sin redegørelse ind på, at der også kan være årsagssammenhæng – og det er der intet belæg for –: at man specielt flygter til Danmark og ikke til andre lande i Europa, efter at vi har vedtaget den nye udlændingelov. Der er tidsfølge, og det er korrekt, men årsagssammenhængen er ikke bevist, og jeg vil gerne her anføre nogle tal:

Danmark har i september modtaget ca. 500 flygtninge. Det er meget mere, end vi plejer, men i Sverige er antallet af flygtninge i samme periode 500 om ugen. Man kan ikke med nogen som helst ret påstå, at Danmark i særlig grad bliver overrendt. Vi kan konstatere ude i Europa, at Schweiz, Frankrig, Holland og England ud over Sverige i dag modtager et større antal flygtninge. Mon ikke årsagen til det skulle være, at der i Europas nærhed er sket en optrapning af krigen mellem Iran og Irak? Jeg tror, det er dér, vi skal finde forklaringen.

Man må huske på, at der bag hver eneste rigtig flygtning finder et fundamentalt overgreb af menneskerettigheder sted. Hvad er det for overgreb, der finder sted i Iran, og som gør, at man i særlig høj grad flygter derfra? Ja, det er jo bl.a. forfølgelsen af Bahai-religionens tilhængere, hvor alene det at være tilhænger af denne religion betragtes med så stor mistænksomhed af myndighederne, at det ofte snarere fører til tortur eller skydning eller henrettelse på anden måde, end det medfører, at man blot er under observation.

Det, som justitsministeren efter min opfattelse lægger op til, er en forringelse af den nye lov om udlændinge. Jeg kan ikke på nogen som helst vis se, at der er noget berettiget i det. Med den nye udlændingelov, hvor ministeren citerer den nye formand for Dansk Flygtningehjælp, fastslås det nu, at Danmark har en lov på dette område, som vi kan være bekendt. Jeg er glad for, at man

har den opfattelse. Jeg gør opmærksom på, at der stadig væk i den nye lov om udlændinge kan finde rent administrative udvisninger sted af folk, der har fået lov til at være her, flygtninge eller indvandrere på anden vis.

Ministeren siger et sted i begyndelsen af sin redegørelse, at han gerne vil give anledning til – i modsætning til den diskussion, der har fundet sted i offentligheden indtil nu – at problemerne sættes i det rette perspektiv. Jeg synes, det er et smukt mål, men jeg synes, det i utrolig ringe grad er opfyldt.

Ministeren fokuserer på, at Danmark nu modtager mange anmodninger om flygtninge. Jeg har allerede nævnt forholdet til Sverige, og jeg har allerede haft anledning til at nævne, hvordan Danmarks stilling er i forhold til det øvrige Europa. Jeg nævnte, at skulle man virkelig finde en synder, der ikke opfylder sin, skal vi sige menneskelige pligt til at hjælpe folk, der forfølges, blot fordi de har en anden tro, en anden hudfarve eller en anden politisk overbevisning, var det først og fremmest Tyrkiet. Vi kan også i Europa pege på andre lande, der ikke har så gode forhold med hensyn til flygtninge som Danmark, og det er Grækenland og Spanien. Spanien nævnte jeg, men ellers er det umuligt i den vestlige del af Europa at finde lande, der har flygtninge i ringere grad end Danmark.

Hvis vi ser på de øvrige verdensdele, må vi konstatere, at i USA er der en flygtning for hver 231 indbyggere. Det vil sige, at de har 4 gange så mange flygtninge i forhold til indbyggertallet som Danmark. Hvis vi går til Canada, har det 71 indbyggere pr. flygtning. Det er så stort et tal sammenlignet med Danmarks, at det næsten er umuligt at omregne det. Hvis vi går til Australien, har det 48 indbyggere pr. flygtning.

Danmark indtager ikke en særlig fremragende stilling, en stilling, der gør det berettiget, at vor justitsminister lægger op til redegørelsen på denne måde. Jeg synes som historiker, at vi i dag i Danmark må være overordentlig taknemlige for, at man i Sverige under krigen ikke havde en justitsminister, der sagde: vi kan modtage 2.000 flygtninge fra Danmark, 2.000 fra Norge, og resten må så klare sig selv. Det er jo det, der lægges op til.

I et af afsnittene i Gammeltoft-Hansens helt nye bog om flygtningeret står der – og